

[Ole Vig Jensen]

at regeringen på dette felt skal gå hurtigere frem.

Jeg mener, at hele den teknologiske udvikling bekræfter, at der er behov for at få etableret nye uddannelser, og jeg synes ikke, at vi alt for tit skal komme i den situation, som vi har oplevet i forbindelse med indføringen af naturgas, at vi mangler fagligt uddannede folk, som kan klare de opgaver, der ligger lige for fødderne af os.

Når det gælder det, som regeringen kalder de supplerende uddannelsesmæssige foranstaltninger, er vi fra radikal side helt på det rene med, at det er nødvendigt over for grupper af unge, som er svagt motiverede for at gå ind i uddannelsessystemet, måske oven i købet også ind på arbejdsmarkedet, at sætte specielle arrangementer i værk.

Når det er sagt, vil jeg godt mere generelt, når det gælder de supplerende uddannelsesmuligheder, fremhæve ungdomsskolen som et af de steder, hvor de unge har mulighed for at øve en nyttig indsats, og det samme gælder højskolen. Her har vi til stadighed en uddannelsesreserve, som også kan være af betydning for de grupper af unge, som vi taler om her.

Regeringen har også valgt at slå et slag for, at kvinderne i højere grad kan gøre sig gældende inden for det, der kaldes traditionelle mandefag. Jeg synes, at tanken om, at man i erhvervsvejledningen ansatte kvinder, som har været beskæftiget i det, man kalder traditionelle mandefag, kunne være en god vej frem. Hvis det så også var muligt inden for de mere mandsdominerede faglige organisationer at skabe den samme forståelse for, at der bør være plads til kvinderne i de traditionelle mandefag, kunne vi måske gøre de forholdsvist mange flere unge, der netop er arbejdsløse, fordi de er kvinder, en god tjeneste.

Og til afslutning om det økonomiske. Regeringen har været meget nøjsom på det felt, og det kan tjene den til ære meget langt. Men vi er af den opfattelse, at skal der ske et spring fremad i denne vigtige sag, skal det ikke skorte på de nødvendige bevillinger, og dér skal regeringen vide, at her er det radikale venstre indstillet på at medvirke. Jeg kan føje til, at også inden for de samfundsøkonomisk forsvarlige rammer vil vi være i stand til at anvise beløb, der kan bruges i en særlig indsats for de unge.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke kaste mig ud i at give karakter for taler, men jeg synes dog alligevel ikke, det kan være rigtigt, at denne redegørelse er udtryk for det mest vidundelige, der er sket på dette område gennem tiderne, og at de radikale derfor går til det med kyshånd. Det lyder for mig helt ufatteligt.

Hr. Ole Vig Jensen siger, at det radikale venstre skal nok være med til at finansiere dette, der skal nok findes penge til dette. Da vil jeg godt spørge, om det indebærer, at man vil være med til at skære understøttelserne til de 17-19-årige ned til 60 pct. for at finde pengene til at finansiere dette med.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Fru Lilli Gyldenkilde har, tror jeg, noget af en medfødt kritisk indstilling til spørgsmålet om generelt at tilvejebringe bedre økonomiske vilkår for de unge. Jeg synes, fru Lilli Gyldenkilde springer over, hvor gærdet er lavest. Jeg kan meget vel forstå det synspunkt, at det er betænkeligt at skære ned på en række af de ydelser, der i dag gives til de unge. Jeg ved i øvrigt, at i praksis er det vældig svært at føre det ud i livet. Jeg går ud fra, at hvis det havde været nemt, havde det været gjort også af den tidligere regering.

Men tilbage er den realitet, at for de unge, der søger ind i uddannelsessystemet, har vi meget, jeg vil kalde det ringe muligheder for at give dem bare tilnærmelsesvis de samme økonomiske vilkår, som gælder for unge, der får arbejdsløshedsunderstøttelse eller er på kontanthjælp. Jeg synes, vi behandler de unge uretfærdigt, når de i den passive situation kan opnå ydelser helt op imod 100.000 kr. og vi så kan finde unge under uddannelse, som i visse situationer overhovedet ikke kan få en krone. Den realitet synes jeg heller ikke fru Lilli Gyldenkilde kan komme uden om. Så kan vi jo tage fat under udvalgsarbejdet og se på, hvordan vi kunne skabe en bedre fordeling af de midler, der samlet er til rådighed for de unge.

(Kort bemærkning).

Lille Gyldenkilde (SF):